

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi

Sayı 2 yıl Şubat 2022

İSLAM'IN OLMADIĞI BİR DÜNYA NELER KAYBETTİ ?

AKİDE - AHLAK - FİKİH - SİYER - DAVA ADAMI

ESSELAMUALEYKUM VE RAHMETULLAH

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve onun ashabına olsun.

Allah azzevecelle, bizleri bu yapmış olduğumuz çalışmada başarılı kılsın, muhakkak ki bütün doğrular Allah Teâlâ'nın lütfundan, hatalar ise biz aciz kulların nefislerindedir. Bu baskımızda, Allah izin verirse yine insanların ebedi hayatını etkileyecek, İslam'ın önemli konularını ele almaya çalışacağız inşaallah. Okuyucularımızdan naçizane talebimiz, hazırlamış olduğumuz konuları tefekkür ederek okumalarıdır.

Nitekim Allah (c.c)'ın ayetleri; hayatımızı İslam dini üzerine programlamamız, Müslümanca bir hayat ortaya koyup ve Müslümanca ölmek üzere bizler için inmiştir. Bir kimsenin Müslüman olmasında Müslümanca yaşayabilmesi için hiç şüphesiz Kur'an ve onu pratiğe döken Rasulullah sallallahu aleyhivsellem'in hayatını bilip tatbik etmek ile olacaktır. Bu yüzden Kur'an'ın ifadesi ile o dehşetli gün olan "din gününde" yani bütün insanlığın hesaba çekileceği günde, mahşer meydanında, mahcup ve çaresiz bir durumla karşılaşmak istemiyorsak Allah'ın dinini araştırarak öğrenmeliyiz kibizlerin Rab-bimizin rızasını elde etmek için bir çabamız olsun. Aksi halde Allah azzevecelle bilmemeyi bizden kabul etmeyecek ve akıbetimiz hüsrana ile sonuçlanacaktır. Bunun da en güzel yolu ilk emir olan "oku" ile gerçekleşecektir. Güzel sonuç muttakilerindir.

Allah azzevecelle bizleri onlardan eylesin.

Allahümmeamin.

Editör

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid/Dergi Binası

Alibaba mahallesi 5041 sokak no 8 gözde apt altı
Karaköprü/ ŞANLIURFA

Dergi Temsilciliği

Yusuf paşa mah.11 nisan fuar cad.
no 22/a haliliye/ŞANLIURFA

GSM:0545 492 60 60 / 0534 034 59 35

www.fecrdergisi.com

● [fecrmescidi/youtube](https://www.youtube.com/fecrmescidi)

●

●

●

●

●

●

● [fecrdergisi/facebook](https://www.facebook.com/fecrdergisi)

●

●

●

●

●

●

● [fecrmescidi/Instagram](https://www.instagram.com/fecrmescidi)

FECR

İÇİNDEKİLER

1 - İSLAM'IN OLMADIĞI BİR DÜNYA NELER KAYBETTİ?

Safvan MUHLİS Hoca safvanmuhlis@fecrdergisi.com

5 - KABUL EDİLEN ÖLÜM

Selman SAMATYALI selmansamatyalı@fecrdergisi.com

7 - GENÇLİĞİN ÖNEMİ

Halid EYMEN halideymen@fecrdergisi.com

9 - GÜNÜMÜZ TÜRBELERİ

Zeyd ENFAL zeydenfal@fecrdergisi.com

12 - İMAN İLE ŞİRK BİR KALPTE OLMAZ

Muhammed YAŞAR muhammedyasar@fecrdergisi.com

14 - ESMA'ÜL HÜSNA (EL-FETTÂH)

Selman SAMATYALI selmansamatyalı@fecrdergisi.com

15 - GÜZEL AHLAK

Abdulkerim SİDDİK abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

17 - HİKMETLİ YARATIKLAR (ALTIN YAĞMUR KUŞU)

fecrmedya: nazif usame iletisim@fecrdergisi.com

19 Dava Adamı - Biyografi

SEYYİD KUTUP (Tevhid Bilinci)

FECR
DERGİSİ

Dergi içerisinde yazarların yazılarında kaynak göstererek alıntı yapabilirler

TASARIM VE DİZAYN FECR MEDYA OFİSİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

FECR DERGİSİ

İSLAM'IN OLMADIĞI BİR DÜNYA NELER KAYBETTİ?

Safvan MUHLİS Hoca
safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd,Âlemlerin sahibi olan, kullarına sırası müstakimi öğreten ve elçilerini bu düstur üzerine yollayan Allah azzevecelle'yedir. Salat ve selam, ümmetine çok düşkün olan ve onlara acıyan, Rahmet Peygamberi Muhammed aleyhisselatuveselam'e ve O'nun yolunu ihlas ile takip edenlere olsun.

Başımızı kaldırıp şöyle bir dünya hayatını kısa bir müşahede etsek, evreni ve meydana gelen her olayı tefekkür ile gözlemlersek, hiç şüphesiz her akıl sahibi şunu rahatlıkla idrak edecek ki bütün bu olayların kendiliğinden olması mümkün değildir.Hatta deyim yerindeyse gizli bir güç tarafından dizayn edildiği çok rahat anlaşılmaktadır. Mesela, her sabah uyandığımızda güneş görevini yerine getiriyor, gece olduğunda ay, yıldızlar ve nebatatların meydana gelmesi ve sairinsan dışı gelişen ne olay varsa hepsi bir döngü içinde dönmekte ve her biri de görevinde ne bir an geri duruyor nede erken davranıyor. Ve şunu da yapmıyorlar;bugün canım istemiyor yada geç kalayım veya kafam bozuldu gibi bir hallere de bürünemiyorlar. Çünkü onların her birine verilmiş bir görev var ve kendilerine tanınan süreye kadar işlerine bakacaklardır. Bu konu ile ilgili Kerim olan Kitabında Rabbimiz buyurur ki;

"Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine dolar; gündüzü de gecenin üzerine dolar. Güneşi ve ayı müsahhar kılmıştır. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gitmektedir. İyi bilin ki O; Aziz'dir, Gaffar'dır." (1)

Gerçekten de bu kâinat üzerinde tasarlanan ne varsa, hepsi bir denge ve mükemmel bir düzen içerisinde gelişmektedir. Ve dikkat edildiğinde, asırlardan beri bu düzen hiçbir şekilde dumura (bozukluğa) da uğramıyor. Ayette de ifade edildiğine göre Rabbimizin birer ayeti olan gece, gündüz, güneş ve ay hep bir denge halinde sürekli görevlerini yerine getirmekteler. Hal böyleyken,Allah Teâlâ tarafından insanın hizmetine sunulan ne varsa asırlardır bozulmadan devam ediyor ise, peki bizlerin içerisinde bulunduğu hayat standartlarımız neden gün geçtikçe daha kötüye gitmekte? Neden sürekli gençler madde bataklığında boğuluyor, neden zenginler daha zengin, fakirler daha fakirleşmekte? kadını erkeği bugün marjinal ifadeyle, "psikolojik" problemlerden dolayı bunalmada ve çareyi intihar etmede arıyor?Neden kadın cinayetleri günden güne artıyor,

1 - (Zümer/5)

insan öldürmek bu kadar kolaylaşmış, cinnet geçiren insanlar ailelerini katlediyor gibi ve örneklerini daha da çoğaltabileceğimiz hayatları yerle bir eden olaylar yaşanıyor? İşte bunların bir sebebi var elbette. Şimdi bu sebepleri tefekkür ederek düşünmeye ve çözüm odaklı davranmaya çalışalım inşallah.

“Dünyada Gıda Güvenliği ve Beslenmenin Durumu” adlı rapora göre, 2019 yılında açlık çeken kişi sayısı 690 milyona ulaştığı ve bu sayının gün geçtikçe daha da arttığı ifade edilmektedir. Uzmanların aktardığına göre ise dünya üzerinde israf edilen gıdanın dörtte biri ile 870 milyon aç insanın doyurulmasının mümkün olduğunu söylemektedir.

Dikkat edilirse, israf edilen gıdanın dörtte biri ile bu kadar insan doyabiliyor ise demek ki Allah Teâlâ'nın yeryüzüne bizlere yetecek rızıkın birkaç katını gönderdiği rahatlıkla ortaya çıkmaktadır. Nitekim buyrulur ki;

“Yeryüzünde yürüyen hiç bir canlı yoktur ki, rızık Allah'a ait olmasın.” (2)

Hal böyleyken Allah azzevecelle, yarattığı her kuluna gerek kendisine iman etsin, nimetine şükretsin, gerek etmesin her kulunun rızıkına kefil olduğunu açıkça bildirirken, peki neden her yıl milyonlarca insan açlık sebebi ile ölüyor ve birçok insan yarı aç yarı tok yaşıyor? Allah azzevecelle bir şeyleri eksik mi bırakıyor yada bazı kullarına torpil geçiyor da bazılarını aç ve yoksul mu bırakıyor (haşa!)? İşte bu sorulması gereken ciddi bir mesele. Bu sorunun cevabına geçmeden önce konuyu farklı bir noktaya çekerek somut olaylar üzerinden kıyaslama yaparak örnekleyelim. Öncelikle Kur'an'da refahın ve huzurun nasıl anlatıldığına bir bakalım;

Rabbimiz, Kur'an'ı Kerim'de dünya zenginliği ve huzurdan şöyle bahsediyor;

“Eğer o ülkelerin halkı, iman etselerdi ve sakinmiş olsalar idi elbette onların üzerine gökten ve yerden bereketler açardık. Fakat yalanladılar. Artık biz de onları kazandıkları şey sebebiyle tutup yakalayiverdik.” (3)

Bu ayetin tefsirinde Seyyid Kutup (rahimehullah) şöyle buyurur;

“Evet, bu ayet Allah Teala'nın koyduğu yasalarından biridir. Bu yasa ki, iman esaslarına dayanan her nokta mutlak manada Allah'ın bereketi ile baş başa bırakacaktır. Kaldı ki bu bereket sadece gökten yağmurun yağması, ekinlerin çoğalması, refah seviyesinin yükselmesi ile sınırlı değildir. Toplumun ruh halinin zirveye çıkması, hastalığa sebep olan ne varsa azalması, kişinin iç âleminde huzuru bulması demek olacaktır. İşte bütün bu değerler sadece Allah'a halis bir iman çerçevesinde kendini gösterecektir.”

Bunun tam zıddı ise kişiyi ve toplumları şu ayet ile muhatap tutacaktır.

“Kim de benim zikrimden yüz çevirirse bilsin ki; onun dar bir geçimi olur ve kıyamet gününde Biz onu kör olarak hasrederiz.” (4)

Demek ki o zaman insan kendisini var eden güce ve otoriteye boyun eğer ve onun çizmiş olduğu hayat programına göre yaşarsa hem dünyada hem de ahirette rahat ediyor ve mutlu oluyor. Bugün ki gibi psikolojik bunalımlara da yer kalmıyor. Yine sadece rızık konusunu ele aldığımız zaman, dünya üzerinde bizlere fazlası ile yetecek seviyede rızık geliyor ise neden bu kadar sıkıntı çekiyoruz? Neden gençler iş bulamayıp hayatlarına yön verecek bir düzen kuramıyorlar? İnsanlar bir boşluk içerisinde, mutsuzluk ve huzursuzluk gün geçtikçe daha da artmaktadır. Öyleyse sorunumuzun temel kaynağı bizlerin Rab-bimizin rızasından ve İslam dininden uzak yaşamamızdır. Bakalım âlemlerin Rabbi olan, her şeye mükemmel bir denge koyan ve insanı başıboş bırakmayıp ona hayatının sınırlarını çizen Allah Teâlâ ne buyuruyor?

“Sen görmedin mi Allah Teâlâ kendisine mülk verdiği için İbrahim ile Rabbi hakkında mücadelede bulunanı? O zaman İbrahim; Rabbim kudretli zattır ki, diriltir ve öldürür deyince “ben de diriltir ve öldürürüm” demişti. İbrahim: Şüphe yok ki, Allah Teâlâ güneşi doğudan getirir şimdi sen onu batı tarafından getir deyince de o kâfir şaşırıp kalmıştı. Ve Allah Teâlâ zalimler gurubuna hidayet etmez.” (5)

Bu anlattıklarımı daha iyi anlayabilmek için, yukarıda ifade ettiğim ve yaşanmış iki zıt tabloyu örnekleyelim. Tarih ile sabittir ki yeryüzünde milyonlarca insanı katleden, aç bırakan, türlü işkenceler ile hayatlarını köleleştirenler, kendilerini ilah olduklarını iddia edip, sultalarını insanlar üzerinde çeşitli zulümler ile yapmış olanlardır. Örnek olarak antik çağda Roma krallığı buna en açık örneklerdendir.

Milattan önce 750'li yıllara dayanan antik Roma krallığı, dünyada nüfus etmiş en etkin ve en köklü “medeniyet”lerden biridir. Bu çağda insanlar üç sınıfa ayrılırdı;

1: Köleler

2: Sığıntılar (vatandaşlık hakkı olmayanlar)

3: Vatandaşlar

Vatandaşlar da kendi aralarında üç sınıfa ayrılmaktadır:

1: Patriciiler (aristokratlar)

2: Plebler (avam halkı)

2 - (Hud/6)

3 - (Araf/96)

4 - (Taha/124)

5 - (Bakara/258)

3: Soylular (kral ve zengin soyundan gelenler) Roma krallığının devlet anlayışında; ayak takımı muamelesi yaptıkları avam halk, hiçbir şeyden anlamayan, herhangi bir özlük hakları bulunmayan, adeta hayvanlar sınıfından sayılırlardı. Onların hiçbir şekilde özlük hakları yoktu, itiraz etme hakları ellerinden alınmış, başlarına gelen bir zulme hiçbir şekilde ses çıkaramazlardı. Öyle ki bir hayvanile eşit tutulmaktaydılar.

Yine tarihte Mısır krallarının Firavunların yaşam şekli Roma krallığını aratmayacak şekildeydi. Bu tabakalardan en alt tabaka olan Kıptiler, köle durumundaydılar ve herhangi bir özlük hakları yoktu sadece krala ve hanedanına hizmet etmek için yaratıldıkları algısı kabul ettirilmişti. Onlara reva görülen ne varsa yapılabilirdi. Üst kademedeki insanlar da bundan herhangi bir sorguya çekilmezdi.

Evet, örneklerinin sayılmayacak kadar çok olduğu bu medeniyetler insanlara en büyük zulmü yapmışlar ve proleter(işçi) sınıfı dedikleri insanları ayak takımı olarak görmüşler, onların elindeki tüm hakları almışlar ve köleler olarak her türlü muameleyi yapmışlardır.

Bugün iseantik Romanın çağdaş yansıması olan Avrupa'nın, sürekli insan haklarından, eşitlikten, adaletten gem vurduklarını görmekteyiz. Atalarının yolunu takip eden bu zavallı zihniyet mensuplarının, seleflerini aratmayacak şekilde savundukları hakların, sadece kendi mensuplarına uygulamaktadırlar. Ama Ortadoğu'da, Afrika'da, Asya'da üçüncü sınıf kabul ettikleri Müslüman halklarına vемazlumlar ellerinden gelen hertürlü zulmu yapmışlar ve yapmaktadırlar. Aynen atalarının yaptıklarını bugün modern bir şekilde ortaya koymaktadırlar. Onlar için hak ve adalet kendilerine bir sıkıntı geldiğinde ortaya çıkar! Müslümanların evlatlarını parça parça ederler, evsiz bırakırlar ama dünya kamuoyuna da yardımları ile şirin görünürler. İşte batı ve çirkin yüzü budur.

Peki, İslam ne ortaya koymuştur? Haşa müfterilerin ve oryantalistlerin ortaya attıkları gibi barbarlığı yobazlığı, hak tanımamayı yoksa gerçekten inancı ne olursa olsun adaleti mi ortaya koymuştur? Muhakkak ki vicdan sahipleri İslam'ın nasıl adil bir din olduğunu söyleyeceklerdir. Hatta İslam'a kindar olanlar bile İslam'ın nasıl adil bir din olduğunu ve Peygamber(-sallallahualeyhivesellem) Efendimizin şahsiyetinin mükemmel olduğunu kabul etmek zorunda kalmışlardır. Hatta O'nun şahsiyetinden etkilenip Müslüman olanlar bile mevcuttur. Bu konu ile ilgili tarihte yaşanmış bir örnek verelim; "Enes (ra) şöyle rivayet ediyor: "Biz Hz Ömer'in yanındaydık. Orada Mısırlı bir kıpti feryat etti. Ömer sebebini sorunca adam

şöyle dedi: 'Amr b. As (Mısır genel valisi) at yarışı yaptırdı, benim atım öne çıktı, bunu herkes de gördü.' Ama Amr b, As'ın oğlu Muhammed: 'Vallahi bu benim atım.' dedi. Yakınımıza gelince, atı tanıdım ve 'Vallahi bu benim atım.' dedim. Bunun üzerine o beni kırbaçlamaya başladı ve 'Bilmez misin ben önemli, şerefli ve üstün bir kimsenin oğluyum.' dedi. Bunun üzerine Hz. Ömer ona: 'Peki, gel yanıma otur bakalım.' dedi. Sonra Amr b. As'a mektup yazarak: 'Mektubumu alır almaz oğlun Muhammed'i de yanına al, hemen buraya gel.' diye emir verdi.

Bu olayı rivayet eden diyor ki: Amr b. As oğlunu çağırarak bir suç mu işledin, diye sordu. O da hayır, dedi. Amr b. As: 'O halde Ömer neden seninle ilgili bu mektubu gönderdi?' dedi. Mısır'dan uzun bir yol kat ederek Medine'ye Hz Ömer'in yanına geldi. Enes (ra) diyor ki: Ben Hz Ömer'in yanındaydım, Amr b. As'ın sade bir kıyafetle geldiğini gördüm. Hz. Ömer Mısırlı nerede, diye sordu. O da ben buradayım, dedi. Hz Ömer (ra) 'kırbaacı al ve bu şerefli üstün adamın oğlundan karşılığını al,' dedi. Olayı nakleden diyor ki: Mısırlı ona iyice vurdu sonra Ömer ona: 'O kırbaacı babası Amr b. As'a vur, çünkü o babasının yetkisine güvenerek bu suçu işledi.' dedi.

Sonra Hz. Ömer, Amr'a ve oğluna dönerek: 'Sizler insanları ne zaman köle yaptınız? Hâlbuki anneleri onları özgür olarak doğurdu.' diyerek Mısırlıya döndü: 'Güven ve huzur içinde ülkeneye dön. Herhangi bir sorunla karşılaşırsan bunu da bana yaz.' dedi." İşte adalet görmek isteyen bu olaya iyi baksın nitekim bu eşsiz medeniyetin sahibi İslam'dır. Ve bunun gibi nice örnekler vardır!

Yukarıda barbar Roma medeniyetinin, insanları nasıl köleleştirdiklerini ve onlara hayvanlara yapılan muamele gibi muamele ettiklerini ifade ettik ve tarih açısından da delilleri ile sabittir. İslam ne yaptı? İnsanlara özgürlüklerini verdi. Hayvanlar yerine koyulan "Kıptiler" İslam ile öyle bir güven almışlar ki, geçmişte sesini yükseltmeye dahi cesaret edemeyenler, haklarının peşine düşüyorlar. İşte bu da ancak Allah azzevecelle'yi Tevhid edip ona göre yaşayanlara bahşedilmektedir.

Şimdi İslam'daki köle anlayışını ortaya koyan birkaç rivayete bakalım.

EbûHüreyre'den rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kim mümin bir köleyi azat ederse, o kölenin her organına karşılık Allah da onun bir organını cehennemden azat eder." (6)

Ma'rûr anlatıyor: Ebû Zer ile Rebeze'de karşılaştım.

6 - (Müslim, Itk, 21)

Kendisinin de kölesinin de üzerinde aynı kıyafet vardı. Bunun sebebini ona sordum. Dedi ki:

“Bir adamla karşılıklı birbirimize sövdük. Ve annesinin “zenci” olması sebebiyle onu aşağıladım. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) bana şöyle buyurdu: “Ebû Zer! Onu annesi sebebiyle mi aşağıladın? Demek ki sen kendisinde (hâlâ) câhiliye izleri olan bir kimsesin. (Köle) kardeşleriniz, Allah’ın sizin emrinize verdiği hizmetçilerinizdir. Her kimin kardeşi emri altında bulunursa, ona yediğinden yedirsin, giydiğinden giydirsin. Onlara güçlerini aşan işler yüklemeyin. Eğer (ağır işler) yüklerseniz onlara yardım edin.” (7)

İbni Ömer’den (Radiyâilahu anh) rivayet edildiğine göre, şöyle dedi:

Peygamber (Sallallahu aleyhivesellem)’den işittim, diyordu ki: “Kim kölesini tokatlarsa, yahut işlemediği bir suç için onu cezalandırıp döverse, dövenin (işlemiş olduğu günaha karşılık) kefareti, onu azad etmektir.”

Muaviye ibni Süveyd dedi ki:

Bize ait köleye bir tokat attım. Köle kaçtı. Babam, beni ve onu çağırdı. Sonra köleye dedi ki:

“Kıyas yap” (sana vurulan tokatın aynısını, bu oğluma vur, köle kıyas yapmadı, bağışladı).

İşte bu medeniyetin ta kendisidir. Kölene yediğinden yedirmek, yattığın yerde yatırmak, onu incitmemek şahsını küçük düşürmeden adeta bir emanete sahip çıkar gibi çıkmak! İşte İslam, adalet, insana değer verme ve medeniyetin zirvesi budur.

Bugün ahlakın zirve yaptığı, gayri meşru çocukların dünya genelinde en fazla sayıya sahip olduğu İsviçre’nin “Medeni(!) Kanunları”, Avrupalı ve yerli demokratlar tarafından hayat ölçüsü olarak tatbik edilmekte. Bataklık zincirinde ki bir zihniyetin getirisi de ancak bataklık olacaktır. Bir örnekle ifade edelim;

“1860-1974 yılları arasında İsviçre’de çocuk sömürsünün en iğrenç örneklerinden biri yaşandı. Şehirlerde kurulan pazarlarda köle gibi satışa çıkarılan masum çocuklar, kiralandıkları ailelerin şiddetine ve cinsel tacizlerine maruz kaldı. “Verdingkinder” yani “sözleşmeli çocuklar” olarak adlandırılan bu çocuklar kiralandıkları ailelerin şiddetine ve tacizlerine uğradı. Yalnızca 1930 yılında 30 binden fazla çocuk bu şekilde köle olarak çalıştırılırken cinsel istismara maruz kalan çocuk sayısı ise 100 bini aştı. 1980’lere kadar hangi ülkedeki yetim gayrimeşru doğmuş, ebeveyni alkolik, ayrılmış veya fakir olan çocuklar devlet tarafından bazen açık artırmada satılarak çiftliklerde zorla çalıştırılmıştır.”

İşte batı ve medeniyetinin getirdikleri budur. Bunlar

gibi nice örnekler tarihin gizli sayfalarında mevcuttur. Eğer bizler medeniyeti, adaleti, insana değerini ne olduğunu görmek istiyorsak bu ancak ve ancak Allah Teala’yı hayatımızda tek söz sahibi yapıp O’nu birlemek ile olacaktır. Bu hak yol dünyada izzet, ahirette kurtuluşun tek yoludur. Nitekim Rabbimiz buyuruyor ki;

“Onlara de ki: Dünyanın geçimi azdır. Ahiret ise, müttakiler için elbet daha hayırlıdır. Ve kıl

kadar haksızlığa uğratılmayacaksınız.” (8)
“Dünya hayatı; ancak oyun ve eğlenceden ibarettir. Ahiret yurdu ise; müttakiler için daha hayırlıdır. Hala aklınızı başınıza almayacak mısınız?” (9)

“Kim, ahiret ekinini isterse; onun ekinini artırırız. Kim de dünya ekinini isterse; ona da bundan veririz. Ancak onun ahirette bir nasibi yoktur.” (10)

Her iş Allah Teala’ya dönecek ve güzel sonuç da müttakilerin olacaktır.

7 - (Buhârî, İmân, 22)”

8 - (Nisa/77)

9 - (En’am/32)

10 - (Şura/20)

FECR DERGİSİ

● KABUL EDİLEN ÖLÜM

Selman SAMATYALI

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve O'nun ashabına olsun.

HER NEFİS ÖLÜMÜ TADACAKTIR.

"Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkup sakının! Yalnızca Müslümanlar olarak can verin." (1)

Bu ayeti Seyit Kutup tefsir ederken şunları zikretmiştir;

Ölüm, insanın ne zaman geleceğini bilmediği bir gaybtır. O halde Müslüman olarak ölmek isteyen, o andan itibaren ve her dem Müslüman olarak kalmalıdır. Burada takvadan hemen sonra zikredilen İslâm, geniş anlamıyla teslimiyet; yani Allah'a teslim olup, O'na itaat etmek ve O'nun metoduna uymak suretiyle O'nun kitabı ile hükmolunmak anlamına gelmektedir. (2)

İnsanoğlu yaşarken ve vereceği son nefese kadar Müslüman kalmak zorundadır. Buda ancak "La İlahe İllallah" mücerret sözcüğünün ne manaya geldiğini ve şartlarının ne olduğunu, öğrenim hayatımızda tatbik ettikten ve Rasulullah aleyhisselam'ın hayat yaşantısındaki metotları menheç edindikten sonra elde edilebilir.

EbûYâ'lâŞeddâdibnEvs'den (Allah Ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhivesellem şöyle buyurdu:

"Akıllı kişi, nefsinihesaba çekerek, nefesine hâkim olup ölüm sonrası için çalışandır.

1 - (Âl-i İmran 102)

2 - (Fizilal-i Kur'an)

Âciz ve zayıf kimseise, nefsini arzularının peşine takılıp da kurtuluşunu hiçbir iş yapmaksızın Allah benibağışlar diye hayal kurarak Allah' tan bekleyen kimsedir.” (3) Çıkmış olduğumuz bu yolun sonunda varış yerimiz ölüm ise o zaman bu hayatı bize bahşeden Alemlerin Rabbinin seçmiş olduğu yaşam standardını seçmek zorundayız.

“Rabbine olan kulluğunu, ölüm sana gelip erişinceye kadar devam ettir.” (4)

Ölümün bize gelmesi uzak değildir bilakis çok yakındır. Bu dünyada dillere pelesenk olan (her nefis ölümü tadacaktır) ayetini herkesin bilmesine rağmen, insanların yaşarken hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaları ne tuhaf değil mi? Yahut yaşamış olduğu hayatı Allah cc tarafından kabul edilmediğinin farkında olmaması ne bedbahttır.

“De ki: Şüphesiz ki benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.”(5)

Ayetten anlaşıldığı üzere, Allah azzevecelle, dini sadece kendisine halis kılmayı, O'ndan başka otoritenin, söz sahibi olmayanın ve hüküm belirleyenin olmadığını, şifa verenin, medet umulanın olmadığını ve O'ndan başka hiçbir şeyin ibadete layık olmadığını kabul ederek, insanın imanını kabul etmektedir. Kabul edilen bir iman, ancak bizi yaratanın istediği doğrultuda gerçekleşebilir.

Allah Resulü sallallahualeyhivesellem şöyle buyuruyor;

“Bütün lezzetleri kaçıran ölümü çokça anın!”

Niyemi çokça analım? Eğer biz ölümü aklımıza kazarsak, bizler bu dünyada ebedi kalacakmış gibi mal biriktirmenin peşine düşmeyiz,ölümü hatırlarsak, kalbimiz yumuşar. Ölümü hatırlarsak, yapacağımız amellerde Rabbim bundan razımı değil mi diye nefsimizi hesaba çekeriz. Ölümün şiddetini bilirsek, daha çok Allah'a ibadet ederiz. Ve eğer ölümü hatırlarsak, bu fani dünyada bizlere Allah'ı her daim razı etme hissi gelir. Bu yüzden Allah bizden razı olana kadar rahat bir yaşam sürdüremeyiz.

İbrahim et-teymi dedi ki;

“İki şey benden dünya lezzetini kesti; ölümü hatırlamak ve Allah cc huzurunda durmayı hatırlamak.”

Safiye r.a dedi ki;

“Aişe'ye(r.a)kalp katılığından şikayet etti.Oda: “Ölümü hatırla!” dedi.”

Evet, ölümü hatırlamak Rasulullah aleyhisselam'ın dediği gibi bütün lezzetleri geçirir ve insanı dizginler. Peki, bu hiç ölmeyecekmiş gibi yaşayanlar yahut inkar edenler yada Allah'ın istediği gibi değilde hovar da bir yaşam içinde olanlara ne olacak?

“De ki: O, kendisinden kaçtığınız ölüm, hiç şüphesiz sizi bulacaktır. Sonra, gayb ve şehadet

(âleminin) bilgisine sahip olan (Allah'a) döndürüleceksiniz ve yaptıklarınızı size haber verecektir.”

(6) Seyit Kutup bu ayeti şöyle tefsir etmiştir; “Bu Kur'an-ı Kerim'in, hem o zamanki muhataplara hem de onların dışındaki tüm insanlara yönelttiği mesaj dolu bir uyarıdır. İnsanların çoğu zaman unuttuğu, fakat nerede olurlarsa olsunlar yakalarını bırakmayacak olan bir gerçeği gönüllerine yerleştirmektedir. Bu hayat birgün elbet son bulacaktır. Bu hayatta Allah'tan uzak olmak, O'na dönüşle sonuçlanacaktır. O'ndan kaçanların O'na sığınmaktan başka çareleri yoktur. O'na dönüşten sonra sorguya çekilmek ve O'na göre yaptıklarının karşılığını almak mutlaka gerçekleşecektir. Bundan kaçıp kurtulmak mümkün değildir.” Birde böyle düşünecek olursak, ölümden kaçış demek ölüme hazırlanmamak demektir. Dünya üzerinde sanki ebedi kalacakmış gibi yaşamak ve yaşanan hayatı İslam dinine entegre etmemek demektir. İnsanların,sadece oyun ve eğlenceden ibaret olan dünya hayatını hiç bitmeyecekmiş gibi yaşamaları, o hayatın nizamsız olduğu anlamına gelmez. Bilakis, hayatı yaratan Allah, ölümdü ölümden sonrasını da yaratma kudretindedir nasıl olmasın? Ki daha fani olan bir dünyada beşeri sistemlerin kendi saltanatlarını korumak için kanunlar, yasalar koyarak insanlara hükmetmek isterken alemleri yoktan var edenin böyle bir muazzam sistemi olmasın.Hiçbir insan yaşamış olduğu hayat motifini kibirlenerek böbürlenerek sürdürmesin çünkü yerin altı Ebu Cehil,Ümeye Bin Halef, Utbe Bin Rabia gibi yeryüzünde İslam'a savaş açan müşrikler ile doludur. Yaptığımız bütün amellerde itikadımızda şirk ve benzeri vasıflar var mı diye analiz etmediğimiz takdirde bu amellerin insanı nereye götürdüğünü biliyormusunuz?

“Şüphesiz ki ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklenenler.. Gök kapıları onlara açılmayacak. Ve deve iğne deliğinden geçene dek onlar cennete girmeyeceklerdir. Biz suçlu günahkârları işte böyle cezalandırırız.”(7)Şüphesiz ki Rabbimizin vaadi haktır. Her kul şunu iyi bilsin ki kabul edilen birtek ölüm şekli vardır; O da hayatını Rabbimizin istediği gibi yaşayan ve O'nun dini için mücadele eden ve Mümin olarak son nefesini vermektir. Bundan başka diğer ölümler, hiç bir şekilde kabul edilmemektedir. Rabbim bizleri son nefesinde Müslüman olarak ölmeyi nasip etsin. Allahümmeamin.

3 - (Tirmîzî, Kıyâme 25)

4 - (15 Hicr 99)

5 - (En'âm 162)

6 - (Cuma 8)

7 - (Araf 40)

FECR DERGİSİ

GENÇLİĞİN ÖNEMİ

Halid EYMEN

halideymen@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve O'nun ashabına olsun.

Gençlik gibi büyük bir nimeti anlatmaya çalışmadan önce gençler için Allah Resulü sallallahualeyhivesellem'in mübarek dilinden neler döküldüğünü okuyup ondan sonra konumuza giriş yapalım inşaallah.

Rasulullah aleyhisselam şöyle buyurmuştur;

“Kıyamet gününde, kulun ayakları, Rabbinin huzurundan şu beş şey soruluncaya kadar bir yere kıpırdamaz:Ömrünü nasıl harcadığından, gençliğini nerede geçirdiğinden, malını nereden kazanıp nereye harcadığından ve bildiklerini uygulayıp uygulamadığından sorulacaktır.” (İbn Mesûdradiyallahuanh)

Başka bir hadiste ise;

“Beş şey gelmeden önce beş şeyinkıymetini bilin:

- 1- İhtiyarlık gelmeden önce gençliğin,
- 2- Hastalık gelmeden önce sıhhatin,
- 3- Fakirlik gelmeden önce zenginliğin,
- 4- Meşguliyet gelmeden önce boş vaktin,
- 5- Ölüm gelmeden önce hayatın.”(1)

İşte hadislerden de anlaşılan o ki, bir insanın hayatındaki en önemli dönemigençlikdönemidir. Çünkü bir fert yaşı ilerledikçe üzerindeki sorumluluklar artar ve gençlik döneminde yapmadığı şeyleri yetişkin olduğunda yapmakta zorlanır. Tabii ki Allah'ın bizden istediği ve Peygamber aleyhisselam'ın her zaman değindiği gençlik; AllahTeâlâ'ya yapılan kulluk, ilim öğrenmek, irfan sahibi olmak ve Allah'ın yolunda cihatetmek demektir. Kişi bunlardan sadece bir tane-sini bile gençlik yıllarında Allah'ın rızasını gözeterek yaparsa inşaallah Rasulullah aleyhisselam'ın deyimiy-le gençlik nimetinin kıymetini bilmiş olur. Bu yüzden bir insanın gençliği bu kadar önem arz etmektedir. Ve buna rağmen ne yazık ki bu asırda gençlik çok yanlış yerlere saptırılmıştır;Neden mi? Çünkü yaşadığımız bu asırda gençlik,dünya hayatında biryerlere gele-bilmek içingecesini gündüzüne katarak tamamı ile dünya hayatı için çalışmaktır...Peki, Allah Teâlâ'nın ahiret hayatında ebedi saadet için bizden istemiş olduğu kulluk,sadece ömrün son yıllarına hasredilen birşey midir?

Bilakis kulluk, kişinin buluş çağına girdikten sonra ölümüne kadar olan tüm zamanı içermektedir. Yani ben gençliğimi dünya için feda edeyim evlenince ve-yahut yaşlanınca Allah'a kulluk görevimi yerine getiririm demeye lüksümüz yoktur ki hiç kimse ölümün kendisine ne zaman geleceğini bilemez. (2)

1 - (Buhârî, Rikâk, 3; Tirmizî, Zühd, 25; El-Beyhakî, 2 - İmân, 9575)

Ve AllahTeâlâ Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

“Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”(3)

“Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.”(4)

Ve günümüz asrı gençliğin asıl önemini unutmakla kalmayıp gençliğini Allah'a adayan fertleri toplumun dışına itmeyi hedeflemektedir. Nitekim bir genç Allah için tesettürüne dikkat ettiğinde veya Allah için yapması gereken bir ibadeti yaptığında yobaz, aşırı, gerici vs. gibi ithamlara maruz kalıyor. Fakat bir genç içki, kumar vs. gibi şeytan işi pisliklere daldığında veya batıya ayak uydurduğu zamantebrik, teşvik gibi onu daha çok günaha daldıracak ithamlar görüyor. İşte bunun asıl nedeni insanların İslam dinine olan kin ve nefretlerinden kaynaklanmaktadır.

Peki,günahın ve küfrün zirve yaptığı bu asırda bizler gençliğimizi nasıl Allah'a adamalıyız?

Öncelikle her birimizİslâm dinini hakkıyla öğrenmekzorundayız. Zarureti diniyye (her mükellefin kesinlikle bilmesi gereken zaruretler) esaslarını hakkıyla idrak etmemiz gerekmektedir.Eğer dinimizi iyi öğrenmezsek taklidi bir iman ile hayatımız devam eder ve bizi saptırıcı insanlar istediği gibi kullanırlar.Görünüşte İslam sandığımız bir çok batıl yola bizi çağırıp Allah'ın hak yolundan alıkoyarlar. Şuan günümüzde o kadar çokyanlış anlaşılabilir bir İslam inancı var ki insanlar Kelime-i Tevhid'i sadece dil ile söylemekle İslam'da kalabileceklerini sanıyorlar ama ne yazık ki, İslam'dan çıkararak ElFâzı küfürleri Ef'ali küfürleribilmeden İslam'dan çıktıklarından habersiz bir şekilde yaşamaktadırlar.

Gençlerimiz Allah'a,Peygamberlerine, Kitaplarına veya dindeki herhangi bir esasa korkmadan çekinmeden küfür ve hakaretlerde bulunup dinden ihraç olduklarının farkında bile değiller. Ama AllahTeâlâ kitabında şöyle buyurmaktadır;

“Şayet kendilerine (niçin alay ettiklerini) sorsan, “Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk”, derler. De ki: “Allah'la, onun âyetleriyle ve Peygamberiyle mi eğleniyordunuz?”(5)

Bu yüzden dinimizi muhafaza edip kendimizi ve ehlimizi şirk ve küfür bataklığından kurtarmak için bizlere düşen AllahTeala'yı hakkıyla tanıyıp Kelime-i Tevhid'inesaslarını yerine getirip ve İslam'dan çıkararak şirk küfür gibi şeylerin asıllarını öğrenip, ona göre İslam'ı yaşamamızdır kibuda sadece Kur'an ve sünneti hakkıyla öğrenmemizle mümkündür. Günde 40 defa Allah azzevecelle'denİslam üzere ayaklarımızın sabit

kalmasını istiyorsak, öncelikle Allah'ın dinini hakkıyla öğrenmeli ve hakkıyla dini yaşayarak, dine yardım etmemiz gerekmektedir.

“Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.”(6)

Allah azzevecelle bizlere dinini hakkıyla öğrenip, yaşayanlardan ve gençlik nimetinin farkına varıp onu Allah'ın gösterdiği yolla ve Rasulullah sallallahua-leyhivesellem'i örnek alarak eda edenlerden eylesin. Allahümmeamin.

3 - Zâriyat/56

4 - (Hicr/99)

5- (Tevbe/65)

6 - (Muhammed/7)

FECR DERGİSİ

GÜNÜMÜZ TÜRBELERİ

Zeyd ENFAL
zeydenfal@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve O'nun ashabına olsun.

“Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. O da amellerinizi lehinize olmak üzere düzeltsin. Günahlarınızı da mağfret etsin. Kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşla kurtulmuş olur.” (1)

Rasûlullahsallallahu aleyhi vesellem buyurdu ki: **“Şüphesiz sözün en hayırlısı Allah'ın Kitabıdır. En hayırlı doğru yol ise Muhammed'in gösterdiği doğru yoldur. İşlerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Sonradan (din adına) uydurulan her bir şey bid'attır. Her bid'at de bir sapıklıktır.”**(2)

Günümüzün en büyük problemlerinden biri olan “bid'at” mevzuu, yani Allah azzevecelle'nin kitabında ve Peygamber aleyhisselam'ın yaşamında “sünnetinde” olmayan bir takım din adına uydurulmuş şeyler, bizleri gerçek olan dinden uzaklaştırmakta ve bizleri şirke ve küfre düşürecek kadar ileri gitmektedir. Bunlardan bir tanesi de Allah'ın izniyle anlatmaya çalışacağımız “türbe” konusudur.

Toplumumuzda, bir Peygamber'in, evliyanın veya hut zatın mezarının İslam'ın ahkâmlarına ters bir şekilde yerden oldukça yükseltilmiş ve yeşil renkli ve kandillerle süslenilmiş ve üzerine bir kubbe yapılmış olan türbeler oldukça yaygın hale gelmiştir.

1 - (Ahzab, 33/70-71)

2 - (Müslim)w

İnsanlar, bilinçsiz bir şekilde buralara “niyetimiz sadece falan zatın değeri Allah katında yüksektir” diye gidip el açmaktadır. Bir Cami’ye verdiği önemden daha çok buralarda huşu bulmaktadırlar. Bunlar oldukça insanı şirke düşürecek ameller olup, Allah muhafaza, cahiliye dönemindeki topluluk gibi “biz sadece “Allah ile aramızda bir aracı olsunlar” diye onlara ibadet ediyoruz, fikrine dönüşebilir. Oysa Allah azzevecelle Kur’an’ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır;

**“Kullarım, sana beni sorarlarsa bil-
sinler ki ben, muhakkak onlara pek
yakınım. Beni çağıran, bana dua
eden kişiye çağırdığı, dua ettiği
anda icabet ederim. Artık onlar
da benim çağırma koşun-
lar, bana inansınlar da doğru
yolu bulsunlar.” (3)**

Bu ayeti göz önünde bulundurarak, demek ki Allah azzevecelle’den bir şey isteyeceğimiz vakit; kimseye ihtiyacımızın olmadığını, her daim ve her yerde bizim dualarımızı, isteklerimizi duyup, bizlere icabet edeceğini ve en önemlisi de özellikle türbe, mezarlık veya camii gibi yerlere gitmeden dualarımızı kabul edeceğini anlıyoruz. Bu yüzden Peygamber aleyhisselam, türbelere gidip dua etmenin zamanla putpe-restliğe dönüşür diye bu durumdan çokça korkmuş ve kat’i hükümler vermiştir.
Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem buyurdu ki:

“Allah Yahudilerle Hıristiyanlara lanet etsin. (Çünkü) onlar peygamberlerinin kabirlerini mescit edindiler.”(4)

Peygamber Efendimiz aleyhisselam’ın Yahudi ve Hıristiyanlara lanet okumasının sebebi, Peygamberlerinin defnedildikleri yerlerde namaz kılıyor olmalarıydı. Bunu da namaz kılarken Peygamberlerinin kabirlerine yönelmenin, Allah katında daha makbul olabileceğini sanmalarındandı. Çünkü böyle bir davranış hem yüce Allah’a ibadeti, hem de onun peygamberlerini tazim etmeyi ihtivâ ediyordu. Bu ise gizli bir şirktir. İşte Peygamber Efendimiz aleyhisselam’ın; “Allah’ım, kabrimi kendisine tapınılan bir put kılma!” buyurmasının sebebi budur. Bundan dolayı Peygamber Efendimiz, ümmetine kabirlerde namaz kılmalarını yasaklamıştır. Böylece ümmetinin onlara

benzemesini önlemeye çalışmıştır.

Yine Rasulullahsallallahu aleyhi vesellem şöyle buyurmuştur:

“Şunu bilin ki, sizden öncekiler kabirleri mescid ediniyorlardı. Sizi uyarıyorum, kabirleri mescid edinmeyin. Ben size bunu yasaklıyorum.”(5)

Muhakkik bir ilim adamı şöyle demiştir: Salih zatlardan mübarek kabul edilen kabirlerinde kılınan namazlar da bu yasağın kapsamına dahildir. Özellikle insanı bu yerlerde namaz kılmaya iten sebep, bu kimselerin tayin edilmesi ise bu böyledir. Çünkü böyle bir iş “gizli şirk” mahiyetindedir. Çünkü putlara ibadet, Nuh Peygamber aleyhisselam zamanında başlamış olup önceleri onların kabirlerinin başında ibadete koyulmaları ile ortaya çıkmıştı. Nitekim yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’inde şöyle buyurmaktadır:

“Nuh dedi ki:

‘Rabbim, gerçek şu ki, bunlar bana isyan ettiler, malı ve evlâdı zararından başkasını artırmayacak kimselere uydular. Ve onlar büyük büyük hileler yaptılar, tuzaklar kurdular. Ve ‘tanrılarınızı sakın bırakmayın; sakın Ved, Suvâ, Yeğûs, Ye’ûk ve Nesr’i terketmeyin, dediler.’(6)

İbn Abbas ve ondan başka selef (ümmetin geçmiş alimleri) dedi ki: Bunlar, Nuh Peygamber kavmi arasında salih kimseler idiler. Bunlar ölünce insanlar onların kabirlerinin başına dikilir oldular. Sonra onların suretlerini heykel şeklinde yaptılar. Aradan uzun bir zaman geçince onlara ibadet etmeye başladılar. İşte putlara tapınmanın başlangıcı böyle olmuştur. Salih olduğuna inanılan adamın kabri dolayısıyla şirke düşmek, taşı ya da ağacı ortak koştuktan nefislere daha yatkındır. Bundan dolayı birçok kimsenin kabirlerin yanında, huşu ile yalvarıp, Allah’ın mescidlerinde de, seher vakitlerinde de yapmadıkları şekilde yakardıklarını;

3 - (Bakara, 186)

4 - (Buhari ve Müslim)

5 - (Müslim)

6 - (Nuh, 71/21-23)

buralarda kıldıklarınamazın bereketiyle, mescitlerde kıldıklarından beklediklerinden daha fazlasını umarak namaz kılıp dua ettiklerini görüyoruz.

Bu fesat kaynağını kurutmak amacıyla Peygamber sallallahu aleyhi vesellem, kabristanda namaz kılmayı mutlak olarak yasaklamış bulunmaktadır.

Kişinin o yerde namaz kılmanın bereketinden yararlanmak maksadıyla kabrin yanında namaz kılması ise, Allah'a ve Resulü'ne karşı gelmenin, O'nun dinine muhalefet etmenin ta kendisidir; yüce Allah'ın izin vermediği bir din uydurmaktır. Çünkü ibadetlerin dayanak noktası, Kur'an'a ve Sünnet'e tabi olmaktır. Hevâlar ve sonradan çıkarılan bid'atler değildir. Hâlbuki Müslümanların önder alimlerinin ittifakı ile bir kabre gidip medet ummak veya orada namaz kılıp " şu zatın yüzü suyu için " tarzı dualarda bulunmak gibi davranışların hiç birisi meşru' değildir. Çünkü Âlemlerin Rabbinin Resulü de, ashap'tan, tabiinden ve dinde önder bilinen diğer kimselerden hiçbir kimse böyle bir şey yapmış değildir.

İşte Şeytan her zaman insanlara insanların tazim ettikleri bir adamın kabrini put olarak göstermekte ve onu Allah'ın dışında kendisine ibadet olunan bir put haline getirmektedir.

Daha sonra kendi dostlarına da şunu telkin etmektedir. Her kim bu puta ibadetten alıkoymaya, oranın bir bayram yeri edinilmesini engellemeye, onun tapınılan bir put haline getirilmesine karşı çıkmaya kalkışacak olursa, bu zatın kıymetini eksiltmiş, ona haksızlık etmiş olur. Bu nedenle cahiller böyle bir kimseyi öldürmeğe, onu cezalandırmaya kalkışır, onu dinden anlamayan biri olarak görüp hatta biraz daha ileri gidince kâfir bile ilan ederler. Hâlbuki onun bütün amacı Allah'ın ve Resulü'nün emrettiklerini emretmek, Allah ve Resulü'nün yasakladıklarını yasaklamaktan ibarettir.

Rasulullahsallallahu aleyhi vesellem şöyle buyurmuştur:

"Benden sonra aranızda yaşayacak olanlar çok görüş ayrılıkları görecektir. Sizler benim sünnetime ve benden sonra hidayete iletilmiş Râşid halifelerin sünnetine sarılınız. Sünnetime sımsıkı sarılıp onu azı dişlerinizle yakalayınız. Sonradan (din adına) uydurulan işlerden oldukça sakınınız. Çünkü sonradan uydurulmuş her bir şey bir bid'attir ve her bid'at te bir sapıklıktır." (7)

Allah azzevecelle bizleri dinini hakkıyla öğrenip, Peygamber aleyhisselam'ın bir şey katılmamış olan Sünnet'ini öğrenenlerden eylesin. Bid'at amellerinden ve ehlinden bizleri korusun ve onların amaçlarını gün yüzüne çıkarsın.

Allahümmeamin.

7 - (Ebu Davud ve Tirmizi)

FECR DERGİSİ

İMAN İLE ŞİRK BİR KALPTE OLMAZ

Muhammed YAŞAR
muhammedyasar@fecrdergisi.com

HAMD ALEMLERİN RABBI OLAN ALLAHA SELAT VE SELAM ONUN RESULÜNE EHLİ BEYTİNE VE SAHABESİNİN ÜZERİNE OLSUN

Alemlerin Rabbi olan Allah azevecell,e bütün yarattığı ve var ettiği oluşumları haşa boş bir şey olarak var etmemiştir. Muhakkak ki Rabbimizin bizler üzerinde sadece kendisinin ölçüsünü koyduğu, tasarladığı ve tekrar kendisine dönmek üzere bir hayat sınırını belirlediği aşıkardır. Tabi bu hayat sınırları da ancak elçilerine tevdi ettiği “kuran ve sünnetin” ölçüsünü yani en genel ifade ile “vahy” yoluyla bizlere bildirilmiş ve bu yol ile Allah Tealanın bizlerden ne istediği iğne ucu kadar dahi açık bırakılmamıştır.

Bu haseple; hayatın yaşanmasında vahy (kuran ve sünnet)i ciddiye almamak veya karşı çıkmak şirktir. Çünkü oluşan bu boşlukta yer alacak olan şey şeytanın adımları veya insanın kendi hevasına yönelik bir hayat tarzı olacaktır. İnsan olarak yaşam alanımızın içinde bütün eylemlerimiz ilahi kaynaktan beslenmeli ve vahye rağmen bir hayat tercih edilememelidir. Öyle ki Müslümanlar, ilahi olan ne değer yargısı varsa ona göre varlıklarına anlam vermelidirler . Eğer bu yapılmazsa bunun yerine insanın üzerinde emir sahibi olarak şeytanlar, hevalar, krallar, liderler, tağutlar ve ataların kültürü birçok islam düşmanı kişi ve idolojiler söz sahibi olacaktır.

Bu ve benzeri kişi ve kuruluşlara, iradelerini teslim etmek onların kurallarına göre hayatı biçimlendirmek, onların emir ve yasaklarını kabul edip hayatı bu doğrultuda yaşamak, muhakkak ki şirkin en büyüğüdür. Nitekim Allahu Teala Kuran- 1 Kerimde şöyle buyurmaktadır :

‘İman eden ve imanlarına zulüm (şirk) bulaştırmayanlar var ya işte bunlara emin olma vardır ve onlar hidayete erenlerdir’ (1)

Görüldüğü üzere bu ayette yaratma alanında olduğu gibi emir alanında da hayatı Allahın bizim için seçmiş olduğu şeriat (hayat nizamı) a göre yaşamak gerekmektedir.

Yukarıda ki ayeti kerime de geçen zulmün şirk olduğu, lokman suresindeki bu ayet ile açık bir şekilde ortaya konulmuştur.

1 - (Enam /82)

'Hani lokman oğluna öğüt vererek (sorumluluklarını hatırlatarak) oğulcuğum ilahlığında otoritesinde mülkünde tasarruflarında Allah a ortak koşma (ayrıca gizli şirk de düşme başka otoriteleri kabul etme) şirk en büyük zulümdür.(2)

Zulüm kavramını bireysel anlamda bir haksızlık olarak adlandıran sahabe efendimiz; "Ey Allahın elçisi bizde kendi kendine zulümde bulunmayan yoktur" diyerek buna açıklık getirmesini Rasulullah(sallallahu aleyhivesellem)tan istemişlerdir. Allah Rasulü ise "bu sizin sandığınız zulüm değildir" diyerek burada ki zulmün şirk olduğunu açıklamıştır. Sahabe efendilerimizde öyle bir Allah korkusu vardiki, belki de iman ile şirkin aynı kalpte olmayacağından emin oldukları için zulmün şirk olma yönünü hiç düşünmemişlerdi!

Bir hayat rehberi olan Kurani Kerim, imana şirk / zulüm bulaştırmamayı defalarca vurgulamıştır. Bu ayet ve daha başka ayetler müslümanlar için büyük bir önem ve derin anlamlar ifade etmektedir. Bu Kurani bakış açısına göre müslüman bir kimse- nin kalbinde hem iman hem de başka idolojilerin olamayacağını, iman ile beşeri düşüncelerin harman edilemeyeceği hususu net bir şekilde vurgulanmaktadır. Allah azzevecelle biz müminlerden yüzdesiz bir iman istemektedir ve yüzde birlik veya daha aşağı bir sapma kişiyi dinden çıkararak müşriklerin safına sokacaktır.

Günümüzde de cahiliye dönemi insanlarda da sapmanın temeli imanı yüzdelemelerinden geçmektedir. Modern insan gibi cahiliye dönemi insanı ateist (tanrı tanımaz) degildir bil akis Allahı biliyorlar ve her şeyi onun yarattığını tasdik ediyorlardı fakat hayatın siyasi iktisadi sosyal eğitim ve hukuki cephesini Allah tarafından düzenlenmesini red ediyorlardı sözde Allahu teelayı kutsayarak dünyaya müdahale etmeyeceğini savunuyorlardı . müşriklerin kafalarında hayata müdahale etmeyen kulların işlerine karışmayan kainatı yaratıp istirahat çekilen bir Allah inancı vardı .

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır;

Onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emrinize amade kıldı?" diye soracak olsan kesinlikle: "Allah!" diyecekler. O hâlde, nasıl oluyor da (tevhidden şirk) çevriliyorlar?

Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletir (dilediğine de) daraltır. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

Onlara: "Gökten su indirip ölümünden

sonra yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye soracak olsan kesinlikle: "Allah!" diyecekler. De ki: "Allah'a hamd olsun." Bilakis, onların çoğu akletmezler.(3)

Müşriklerin inancı hayata müdahale etmeyen atıl bir Allah inancıdır. Ayetlerden de anlaşılacağı üzere yaratma, öldürme, doğa olaylarını düzenleme gibi işlerde bir yaratıcı olduğunu kabul etmektedirler. Sorun Allah'ın yeryüzünde otorite sahibi olması, insanlar üzerinde söz sahibi olup olmaması meselesidir. Bugün olduğu gibi tarihin her sahnesinde bu şirk mevcuttur. Bugün insanoğlunun çıkmazı Allah'ı tanımamak ve kabul etmemek noktasında değil, bilakis hayatın içinde onun iradesini kabul etmemesidir. Birçok kimse sadece Allah'ı kabul ederek, kurtulacaklarını sanmaktadırlar ve bu anlayış ülkemizde sistematik bir şekilde uygulanmaktadır. İnsanları vahysiz, peygambersiz bir Allah inancına yönlendirmek için TV vb. argümanlar kullanılarak bu düşünce topluma enjekte edilmektedir. Deist bir toplum üretme çalışması süratli bir şekilde insanlara anlatılmakta ve peygambersiz bir din anlayışı ortaya konulmaktadır. Deizm bir şirktir her müşrik ise bir deisttir. Rabbim bizi ve neslimizi tüm tuzaklardan korusun bizleri selefın anladığı şekilde dini anlamayı onların yaşadığı şekilde dini yaşamayı ve iman üzere ölmeyi nasip etsin.

'Ey kalpleri çeviren Allah ım benim kalbimi senin dinin üzere sabit kıl.' (4)

Allahumme amin

2 - (Lokman/ 13)

3 - (Ankebut /61-62-63)

4 - (Tirmizi Kader 7)

ESMA-ÜL HÜSNA EL FETTÂH

“De ki: Rabbimiz bizleri bir araya toplayacak, sonra hak olanla hükmedip aramızı açacaktır. O, (kullarının anlaşmazlıklarında hükmeden, fetih ve zafer ihsan eden) El-Fettâh, (her şeyi bilen) El-Alîm'dir.” (1)

El Fettah ismi şerifi, Arap lügatinde fe-te-ha harflerinden oluşmaktadır. Yani herhangi bir şey kapalı, çözümsüz veya tıkanmış ise bunu açmaya fetih deniyor. El Fettah demek de çokça açan anlamına gelmektedir.

İyilik kapılarını açan; Bütün anlaşmazlıklarda hakemlik yaparak mutlak adâleti ortaya koyan; Zulme uğrayanlara yardım ederek zorlukları kolaylaştıran; Mümin kullarını zafere ulaştıran; Müminlere manevî kapıları açıp, kalplerinden sıkıntıları, dertleri ve tasaları gideren; Her derde deva ihsan eden; Her türlü engelleri ortadan kaldıran demektir.

Allah Teâlâ, kalpteki tasaları giderendir. İnsanı sıkıntılardan kurtarıp göğsüne ferahlık genişlik verendir. Anlaşılması zor ilimlerin üzerindeki zorluğu gidererek anlaşılmasını kolaylaştırandır. Ve Allah, insana hidayet yollarını açandır.

El Fettah olan Allah azzevecelle, dünyada dahi çözülememiş yahut bir kısım insanların kabul edip bir kısmının kabul etmediği meselelere ahiret gününe kalmış olan anlaşmazlıkları Allah o gün bütün kullarının arasında hükmedecek ve son sözü söyleyecektir.

El Fettah; Müminler ile kafirlerin arasını açan, Müslümanlara hidayet kapılarını açarak onlara yardım edip Mümin ile kafir olanı ayırt ettirendir. Geçmiş Peygamberlerinde duasında;

“Demişti ki: “Rabbim! Şüphesiz ki kavmim, beni yalanladı.”

“Onlarla benim aramı (vereceğin hükümle) aç. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.” (2)

Bu ayetlerden anlıyoruz ki, biz Müslümanların başına herhangi bir sıkıntı geldiğinde Allah'ın El Fettah ismi ile O'na dua ederek kapılı olan kapıları açmasını, karanlık odaların aydınlığa çıkmasını ve aramızdaki anlaşmazlıkların çözüme ulaşmasını talep etmeliyiz.

Müslüman şahıs, Allah'ın bu gibi isimlerinden faydalanabilmesi için alemleri yoktan var eden Allah azzevecelle'ye hiçbir şekilde şirk koşmadan O'nun

nizamını şeksiz şüphesiz kabul ederek kul ile yaratan arasında gizli özel olarak bazı ibadetlerin olması lazımdır. Ki böylelikle, kul ile yaratan arasında bir bağlantı oluşsun. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

الفَتْحُ

YA FETTAH, Bir kapıyı kapayınca, diğerini açan Sensin. Kapattığın tüm kapılardan sonra, en hayırlı kapıları aç bize.

Allahümmeamin.

Selman SAMATYALI
selmansamatyalı@fecdergisi.com

1 - (Sebe 26)

2 - (Şuara 117-118)

FECR DERGİSİ GÜZEL AHLAK

Abdulkerim SİDDİK

abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve O'nun ashabına olsun.

Kardeşlerim! İslam'da saygı ve sevginin yani güzel ahlakın, önemi pek büyüktür. Bundan dolayıdır ki, Müslümanın ahlakı güzel olmalıdır ve örnek teşkil etmelidir. Bir Müslüman, ahlakını Allah Resulü Hz. Muhammed sallallahualeyhivesellem'den ve O'nun sahabelerinden almalıdır. Nitekim Rasulullah aleyhisselam şöyle buyurmuştur;

"Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir." (1) Hadis-i şerif, küçüğe sevgi, büyüğe saygı göstermenin, Müslümanların temel ahlâkî vasfı olduğunu ortaya koymaktadır. Bir toplumda birlik olması için hayati önem taşıyan sevgi ve saygının var olması gerekir.

Bir gün Ashâb-ı Kiram (r.a.), Peygamber aleyhisselam'ın yanında oturuyorlardı. O sırada yaşlı bir kişinin yaklaştığı görüldü, anlaşılan Hz. Peygamber'le görüşmek istiyordu. Sahabeler, yaşlı kişiye yer açmakta biraz yavaş davranınca sevgili Peygamberimiz sallallahualeyhivesellem şöyle buyurdular: "Küçüklerimizi sevmeyen, büyüklerimizi saymayan bizden değildir."

Bu hadis-i şeriften şunu anlıyoruz ki bir Müslümanın saygı ve sevgi konusunda kusur etmemesi gerekir. Buda güzel ahlakın göstergesidir. Rasulullah aleyhisselam'ın güzel ahlaka dikkat çekmek için birçok hadisi vardır.

1 - Tirmizî, Birr, 15; EbûDâvûd, Edeb, 66)

“Bir genç, yaşından dolayı bir kimseye saygı gösterirse, Allah (c.c.) da yaşlanınca kendisine saygı gösterecek kişiler takdir eder.”(2)

“Merhamet etmeyene merhamet edilmez.”(3)

Dinimizin emri olan büyüklere saygıyı, küçüklere merhamet etmeyi başta biz anne babalar olarak çocuklarımıza öğretmeliyiz. Merhamet etmeyene merhamet olunmaz prensibini gençlerimize anlatmalıyız.

Yaşam devam ettiği müddetçe bugünün gençleri yarının yaşlılarıdır. Bu hayatta gençliğin ömür boyu korunamayacağı açıkça gözükmemektedir. Öyle ise, bizimde bir gün yaşlanacağımızı hiçbir zaman unutmamalı, yaşlılara, özellikle anne-babamıza, dedelerimize, ninelerimize saygıda kusur etmemeli, onların hayır dualarını almak için ihtiyaçlarına cevap vermeliyiz. Bu konuda da gençlerimize örnek olmalıyız.

Sevgili Peygamberimiz aleyhisselam da yaşlılara her zaman hürmet etmiş, saygıda kusur etmemiş ve bir şey ikram edileceği zaman önceliğin onlara verilmesini istemiş ve her konuda onların yardımına koşmamız gerektiğini bizzat kendi hayatında yaşayarak bizlere göstermiştir. Bize güzel bir örnek olmuştur.

Peygamberimiz sallallahualeyhivesellem'in çocukları öptüğünü gören bir bedevi bunu pek tuhaf bularak: Hayret! Siz çocukları öpüyor musunuz? Biz çocukları hiç öpmeyiz deyince, sevgi pınarı Efendimiz aleyhisselam ona acıyarak bakmış:

“Allah Teâlâ senin kalbinden sevgiyi söküp almışsa, ben ne yapabilirim?” buyurmuştur. (4)

Rasulullah aleyhisselam,torunları Hasan ve Hüseyin için;“Onlar benim dünyamdan (öpüp kokladığım) iki güzel çiçeğimdir” derdi. (Buhari menakıp bir denin Peygamber aleyhisselam'dan alınması gereken bir nasihattir.)

Hz. Peygamber aleyhisselam, yolda rastladığı çocuklara selam verirdi.Hal ve tavırlarıyla bize en güzel örnek olan Peygamberimiz sallallahualeyhivesellem, çocukların yetiştirilmesinde oldukça hassas davranmış, onları hiçbir zaman kırmamış ve çocuk deyip geçmemiştir. Onlarla yeri geldiğinde oynayıp, şakalaşmış, yeri geldiğinde de büyük birer birey gibi konuşmuştur. Onlara her zaman selam verip sevgi ve muhabbetle yaklaşmıştır.

Bir gün Hz. Ömer(r.a.), bir adamı vali tayin etmişti. Vali ile beraber buldukları sırada Hz. Ömer, babası şehit düşmüş olan bir çocuğu şefkatle sevip bağrına basmıştı. Vali, Hz. Ömer'in bu şehit çocuğuna karşı gösterdiği şefkati yadırgamıştı. Hz. Ömer'e: Benim üç çocuğum var, hiç birisini kucağıma alıp öpmedim, dedi. Hz. Ömer: Kendi evladına şefkati olmayanın

Allah'ın kullarına da şefkati olmaz. Bu sebeple seni valilikten azlettim!” dedi ve onun görevine son verdi. Şunu unutmamak lazımdır ki küçüklere sevgi, büyüklere saygı en başta gelen dini ve ahlaki görevlerimizdendir. Ahlakımızın güzelleşmesi için de sürekli aşğıdaki duayı okumamız gerekir. selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

2 - (Tirmizi Kitabul-Birr-2023.)

3 - (Müslim,Fedâil,66)

4 - (Müslim,Fedâil64,edep18)

Güzel Ahlak Duası;

**Allah'ım,
yaratılışımı
güzel yaptığın
gibi ahlakımda
güzelleştir.**

Âmin...

HİKMETLİ YARATIKLAR (ALTIN YAĞMUR KUŞU)

“Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır.” (Nahl-66)

Bu sayımızda inşallah sizlerle Rabbimizin yaratmada nasıl hikmet sahibi olduğunu ortaya koyacak bir olayı paylaşacağız. İsmi “Altın Yağmur Kuşu” Bu kuşun özelliklerine geçmeden önce şu ayeti kısa bir tefekkür etmeye çalışalım. Rabbimiz Ali-imran suresinin 191. Ayetinde buyurur ki;
“Onlar ki; ayakta, oturarak ve yanları üstü yatarken Allah’ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Rabbimiz; Sen bunları boşuna yaratmadın. Sen pak ve münezzehsin. Bizi, o ateş azabından koru.”

Bu ayet, iman edip kalbi Allah’ın arzusu ve zikriyle dolup taşanların vasfını ortaya koymaktadır. Öyle ki Rabbimizin evrende var ettiği ne olay varsa müşahhas inceliklere sahiptir. Bu incelikleri de ancak Allah Teâlâ’yı hakkı ile tanıyan, hayatını O’nun istediğine göre yaşayan ve mutlak manada teslim olan muvahhit Müslümanlar anlayabilecektir. Çünkü yu-

karıda ifade edilen ayet, bir takım kulların vasıflarını ortaya koymaktadır. Hiç şüphesiz bu kullarda,Allah’ı birleyen ve O’na kul olmak için mücadele edenler olacaktır.

Evet, konumuza gelecek olursak müthiş hikmetlerle yaratılan bu altın yağmur kuşunu yakından tanımaya çalışalım ve Rabbimizin yaratmada da emretmede de tek söz sahibi olduğunu fark edelim.

200 gram ağırlığındaki altın yağmur kuşu her yıl Alasakadan Havai’ye 4000 kilometrelik bir göç yapar. Bu yolu 88 saat üç buçuk gün boyunca hiç durmadan kanat çırparak gider. Bilim adamları, kuşun bu yolculuğu tamamlayabilmesi için yakıt olarak kullanacağı 82 gram yağının olması gerektiğini hesaplamışlardır. Altın yağmur kuşunun ise, sadece 70 gram yağı vardır. Buna rağmen hiçbir altın yağmur kuşu yakıtı bittiği için denize düşmez. Acaba bunun

hikmeti nedir? Altın yağmur kuşları “v” şeklinde dizilerek sürü halinde uçarlar. Bu uçuş şekli, hava direncini azaltarak kuşlara yüzde 23'lük bir enerji tasarrufu sağlar. Bu durumda, yere indiklerinde fazladan 6 - 7 gram yağları daha kalmış olur, bu da havanın ters esmesi ihtimali durumunda kullanılacak yedek yakıt olarak bırakılmaktadır.

Şimdi düşünelim, altın yağmur kuşunun 70 gram yağ yakarak 4000 kilometre yol gitme kudretini bu kuşa kim verdi? Yada düz bir şekilde uçmak varken rüzgarın hızını kesmek için “v” şeklinde uçuş planını kim hazırladı? Yahut hiçbir şekilde pusula ya da tabela olmadan nasıl yönlerini bulabiliyorlar?

Bütün bunlar yakın bir zamana kadar bir sır olarak kalmışlardı. Bir kaç zaman önce bu gibi hayvanların ilminden insanoğlu habersizdi ve altın yağmur kuşu yahut bir süt hayvanının nasıl bir mekanizma ile çalıştığını birileri bize anlatsaydı çok tuhafımıza gider ve belki de yalanlardık. ALLAH'ın bu ve benzeri birçok ayetleri vardır. Hiçbir şeyin bir tesadüf olmadığını kanıtlarından küçük bir örnektir. Nasıl ki bir hayvanın yaşam tarzını ve şeklini belirlemişse, âdemoğlunun da hayat nizamını belirlemiş ve “La İlahe İllallah” düsturunu ortaya koymuştur. Seçmiş olduğu İslam şeriatı, hiç şüphesiz uygulanırsa yeryüzü fesattan kurtulur ve insanların refah seviyesi artarak bu muazzam hayatın nimetlerinde faydalanılır. İşte, Kur'an'ı Kerim'in mucizelerinden biride budur.

“Sizin için hayvanlarda da ibret vardır.”

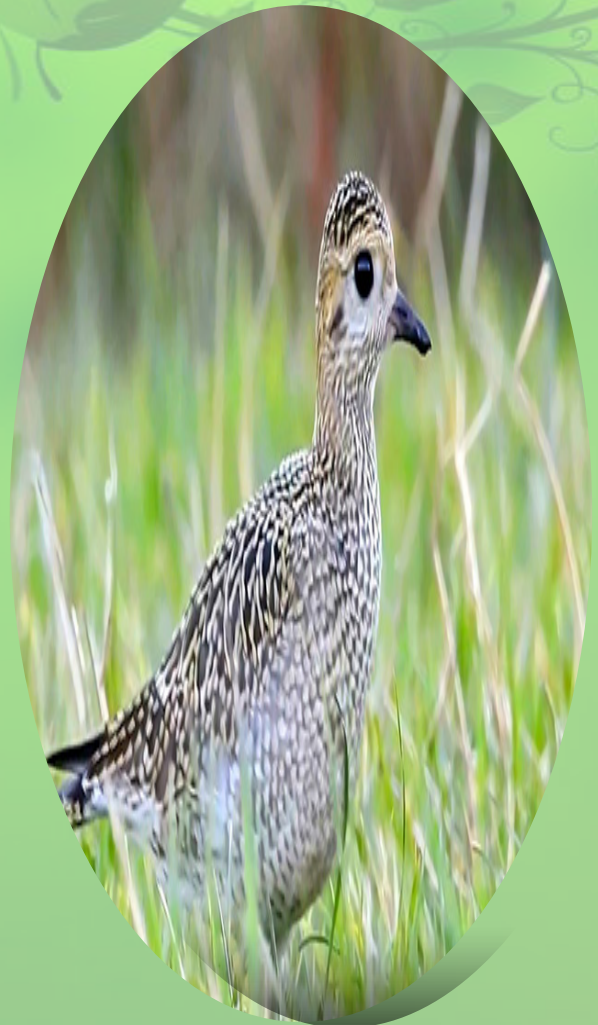
(1)

Şehid Seyyid Kutup bu ayeti açıklarken, Kur'an'ı Kerim, bu apaçık bilimsel gerçeği de geçerek Allah tarafından gönderilen vahyin delillerini başka özelliklerinde de göstermektedir. Bütün amaç, bu özellikleri anlayacak ve onları takdir edecekleri sunmaktadır. Fakat bu türden bir gerçeğin mükemmel bir şekilde sunulması bile inatçı tartışmacıları susturmaya yeterlidir.

Peki, kıymetli kardeşim şu soru hiç aklına geldi mi? Gözlerin görmeye hayran kaldığı ve akılların idrak etmede aciz bırakıldığı bu kadar mükemmel bir hayat nizamını var eden Allah (suphanehuveteala) sence yeryüzünde halifem deyip de kendisine şeref bahsettiği biz kullarını kendi başına bırakmış mıdır? Hristiyanların ifade ettikleri gibi “Allah yeryüzünü yarattı ve istirahat için göğe çekildi (haşa!) mi demiştir? Hayır, Allah Teala yeryüzünü var etti, bizlere bir misyon

yükledi ve hayatı O'nun hudutlarına, emir ve yasaklarına göre yaşamamız ve O'na ortaklar koşmadan canımızı teslim etmemizi bildirdi. Öyleyse bizlerin yapması gereken suphan olan Rabbimizi hakkı ile tanıyıp O'ndan hakkı ile sakınmak olacaktır. İşlerin sonu Allah azzevecelle'ye dönüktür güzel sonuç muttakilerindir.

1 - (Nahl 66)

ŞEHİD Seyyid KUTUP (1906-1966)

Şehit Seyit Kutup,1906'da asyut kasabasına bağlı kaha köyünde dünyaya geldi.Babası Hacı İbrahim Kutup,ziraatle uğraşan,Dindar ve yardımsever bir insandı.annesini,Seyyid kutuba terbiyesi ile,sevgi ve şefkati ile çok esir etmiş olan dindar ve asil bir aileye mensuptu. Seyyid Kutub'un Hamide ve Emine adlı iki kız kardeşi ile Muhammed adında küçük bir erkek kardeşi vardı. Kahire de okurken babasını kaybedince,annesini kahireye taşınmaya razı etti ve Taşındılar. üniversiteden mezun olduktan sonra bir süre Milli Eğitim Bakanlığı'nda müfettiş olarak çalıştı. fakat görevde fazla kalmayarak istifa etti. Yazıya, araştırmaya daha fazla zaman ayırmak istiyor, tercüme edilmiş eserler üzerine Gazete ve dergilerde değerlendirmeler yapıyordu. Kısa süre Seyit Kutup da tıpkı Mısır'ın ünlü yazarları taha Hüseyin,Abbas,Mustafa Sadık, Rafi gibi tanındı ve takdir edilmeye başlandı.Seyyid Kutup,bir süre edebi konulara ağırlık verdi.Şiir ve romanları yayınlandı. Oldukça parlak bir geleceği vardı.Mısır da gelecek vaat eden edebiyatçılardan sayılıyordu;ama huzursuzdu.Parlak sözcüklerin ardındaki yalan ve ikiyüzlülükler,Sonu gelmeyen Melankoliler ruhunu sıkıyordu. kur'anla yeniden buluştu Seyit Kutup. Küçük yaşlarda ezberlediği Kur'an ona yeniden bir kimlik ve kişilik kazandırıyor. 1939'da (El mutatif) dergisi onu Kur'anda fenni tasfir isimli bir makalesini yayınladı.Bu makaleye bazı ayetlerden yola çıkarak Kur'anın ebedi güzellikleri mükemmel icaazını anlatı.Ardından konuyu geliştirerek işlemeye devam etti. Kur'an'la olan hayranlığı artı ve bütün çabasına

onu anlama ve anlatma ya Hasreti.1945 lerde Seyyid Kutup'un İslami fikirleri iyice olgunlaşmaya başlamıştı.İnsanlığın saadetinin ancak Kur'an'a uygun bir yaşamla mümkün olabileceğini düşünüyor ve bazen yüksek sesle ve düşüncelerini dile getiriyordu. konuyla ilgili bir makalesi yayınlandı. Seyit Kutup,bu makalede Mısır'ın toplum yapısının,siyasi,ahlaki ve sosyal yönlerden değerlendirmesini yaparak,Müslümanları çalışmaya çağırıyordu.toplumun ıslahı için ne yapılması gerekiyorsa Müslümanların yapmak zorunda oluşunun kur'anın emri olduğunu söyleyen kutup delil olarak şu ayeti kerimeyi gösterip açıklıyordu: (sizden iyiliği emreden,kötülükten sakındıran,bir topluluk olsun.asıl kurtuluşa erenler onlardır.) Toplumsal sorunlara İslami çözüm bağlamında İslam'da sosyal Adalet kitabını yayımladı. Kutup bu kitabında insanların Arzu ettiği gerçek adaletin İslam'da olduğunu ve adaletin oranın gölgesinden başka hiçbir yerde olmadığını anlatarak bir yönüyle beşeri ideolojilere meydan okudu. Seyit Kutup,rejimin gözünde tehlikeli bir yerlere kayıyordu.onu harcamak ilk planda işlerine gelmiyor, bunun için kazanmanın yollarını hazırlıyorlardı. Onu Amerika'ya yollayacaklardı. önüne mevki,kariyer ve ışıltı bir dünya seriyorlardı. yola çıktığında onu yoldan çıkarmak için eylem planı da yürürlüğe kondu.Seyyid Kutup,Allah'a güveniyordu,ona dayanıyordu.Allah'ın yardımıyla şeytani tuzakları boşa çıkardı. Amerika'nın meteryalistliğini,ruhsuzluğu,ahlaksızlığı üzerine değerlendirmelerde bulundu. Dostu Mısırlı ünlü edebiyatçı Tevfik El Hakim'e bu dönemde izlenimlerini aktar-

dığı çok sayıda mektup Yazdı. mektuplarında dünya görüşünde ki değişim belirginleşiyordu. Hatta deniyor ki,Seyyid Kutub'un bu tarihten sonra edebiyata bakış açısı bile değişmiştir. Çünkü hayatının önceki dönemlerine baktığımızda edebiyatı din ile ilgisi olmayan bir güzellik olarak değerlendirmekteydi. Fakat artık her şeyin olduğu gibi edebiyatında tüm konularını doğrudan doğruya İslam'dan alması gerektiğini söylemekteydi. 2 yıl kaldıktan sonra mısıra geri döndü.artık daha farklı düşünen,daha olgun bir Seyyid Kutub vardı.bu yıllarda ihvan-ı Müslimin teşkilatına katıldı. Abdulhakim Abidin anlattığına göre Seyyid Kutub artık ihvan'ın bir fikir elemanı olmuştu.Gerçi yönetici olarak ihvanda hiçbir makamı yoktu;ama yaptığı işin önemini farkında Bir Müslüman olarak ihvan'ın gazetelerinde ve dergilerinde halkı devamlı olarak İslam'a İslami yaşamın yeniden ihvasına davet ediyordu.Bir ara 1954'te ki tutuklanmasından önce ihvan-ı Müslimin adlı gazetede yazı işleri müdürlüğünü yapmış, orada yazdığı yazıları bir araya getirerek kitaplar oluşturmuştur.Kutup Ayrıca ihvan-ı Müslimin gazetesinde Din ile devlet işlerini birbirinden ayırarak dini siyasetten uzak tutan laik düşüncüyü de şiddetle tenkit etti. "Siyaset alanı başkadır,dinin alanı Başkadır" sloganının batıl bir düşünce olduğunu söyleyerek İslam'da böyle bir şey olmadığını belirtti.ısrarla "İslam'ın kalplerde bir inanç ve hayat için bir kanun olduğunu" vurguladı.

1954'te ihvan'ın çok sayıda mensubu ile beraber zindana girdi. gerekçe Mısır'ın başındaki adama suikast teşebbüsüydü. Mısır'ın başında Çağdaş firavunlardan Cemal abdunnasır vardı.abdülnasır, darbe ile başa geçmiş bir süre sonra Sosyalist Arap milliyetçiliğine dayalı ideolojisine muhalif olan herkese Savaş açmıştı.İhvan hareketi,islami yapısı ve istikrarı ile firavunlar için tehlike arz ediyordu. Seyid kutub'un muhafız'ı olduğu Fizilal'il Kur'an (kur'an'ın gölgesinde)adı muhteşem eserin Büyük bir kısmı Zindanda yazıldı.Kur'an'ın gölgesinde,onun Berrak membaidan beslenerek,bilgi,inanç,Coşku dolu Kurtuluş reçeteleri sondu ümmete.inancın sağlamlığı içtenliği her sayfaya yansdı.10 yıllık Zindan hayatı süresince ağır eziyetlere maruz kaldı.Kahire yakınlarındaki limanz adlı Zindanda geçirdi yıllarını. insanlık dışı uygulamalarıyla nam salan Mısır Zindanları 1964 yılında Irak devlet başkanı abdüsselam'ın ricası üzerine serbest bırakıldı.Kur'an'ın gölgesinde imanın tadını almış bir insan,Zindanla, işkence ile Korkutabilirmiydi? Seyit Kutup geri çekilmedi.İmanı onu harekete geçiriyor sessiz kalmasına izin vermiyordu. Yazıp yaşamayan kalem erbabından değildi.şehadetinden tam 14 yıl önce (islam'ı etütler) adlı eserinde şöyle yazmıştı:Kalem sahibi "kimseler birçok büyük

işler yapabilirler. Ancak,fikirlerinin yaşaması pahasına kendilerini feda etmeleri şartıyla... Fikirlerinin kan ve canları karşılığında manal anması şartıyla... "Hak"bildikleri şeyin "Hak" olduğunu futur etmeden söyleyip,gerekirse bu uğurda başarını vermeleri şartıyla..." 1965 yılında "Yoldaki işaretler"adlı eserini yayınladı.Kendisiyle beraber kırk bin kadın ve erkek zindana atıldı.Gerekçe yönetime karşı darbe teşebbüsüydü; ama o sadece bir gerekçe idi.Zalim nasır İhvan hareketini bitirmek istiyordu.birçok kişi Seyyid Kutub'un zindana konulmasında asıl sebebi yoldaki işaretler kitabı olduğunu söyler. Zalimlerin zulmetmek için sebebe ihtiyaçlarıda pek yoktur aslında Çağdaş firavun nasır,seleflerini aratmayacak zulümlere imza attı. birçok insan mahkemeye dahi çıkarmadan işkencelerde can verdi.Seyyid Kutub da ağır işkencelerle karşı karşıya kaldı:vücudu,kızgın şişle dağlandı,eti kerpetenle koparıldı,başından kaynar su döküldü... işkencelerden dolayı tanınmayacak hale gelmiş olmalı ki mahkemenin son celsesi ne getirilmemiştir. Askeri mahkeme giyabında idam cezası verdi.Aslan attar'ın anlattığına göre Seyyid Kutub,idam kararını duyduğunda tebessüm etmişti.Seyid kutub için verilen bu idam kararı,İslam aleminde D-duyulduğunda üzüntüye,tepkilere Hatta bazı yerlerde infiale yol açtı.Pakistan'da Karaçi içinde cemaati İslam'ının mensupları tarafından bir yürüyüş Tertiplenmiş ve olay kınanarak abdunnasırdan kararı yeniden gözden geçirmesi istenmişti. Ayrıca yine Pakistan'da "Meclisi nizam-ı İslam" "cemaati İslami" "cemaati avami"de bu kararı aynı şekilde kınamışlardı.Diğer taraftan İngiltere'de,Lübnan'da,Ürdün'de, Sudan'da,İrak'ta birçok dini şahsiyetler,abdunnasır bu kararından dolayı kınamış ve vazgeçmesi için ikaz etmişlerdi.idam cezası,29 Ağustos 1966'da infaz edildi yazdıklarının altına kanı ile imza atarken,ümmete canlı bir mesaj bırakıyordu,Seyyid Kutub artık bir Şehit idi.İdamın infazından önce kan içici tağut,Şehirde özür dilemesi karşılığında serbest bırakılmasını teklif etti.Cahiliyeyi terkedip Allah'ın yolunda yürümekten dolayı özür...yazdıklarından,yaşadıklarından, inancından dolayı özür...bu canı karşılığında davasını satmak tı. Oysa,Aziz Şehit canını Allah'a satmıştı.Firavuna şu cevabı gönderdi."Eğer idam hak etmiş olarak hakkın emri ile ipe çekiyorsam,buna itiraz etmek haksızlıktır.Eğer batının zulmüne kurban gidiyorsam,batıldan Merhamet dileyecek kadar alçalamam. Seyyid Kutub'un en iyi yazdıkları ve yazdıklarında sebatı anlatır.Fizilal'il Kur'an adlı hacimli Kur'an tefsiri en önemli eseridir.Dönemin ideolojik akımlarından,-modernizmden,aklın her şeyin önüne geçirilmesinden uzak Durmuş bir Asrı Saadet aşağıdır Şehit sağa sola yalpalama dan,batıya karşı özür dilemesinden

“Hangimiz nefsine zulmetmiyor ki?”

İbn Teymiyye

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

www.fecrdergisi.com